

Política i llibres

Dll, 26/04/2010 per Ramon Colom Esmatges

[Cal que hi hagi soroll...](#)

El President Zapatero ha regalat als seus ministres les obres completes de Miguel Hernández. Es una de les coses que la vicepresidenta ha explicat a la roda de premsa del Consell de Ministres. A l'hora, ha fet un obsequi als periodistes assistents en la mateixa línia: una Antología de les obres de Miguel Hernández. La Ministra de la Vivienda, present a la roda de premsa, Beatriz Corredor, ha explicat que ella va conèixer a Miguel Hernández gracies a les cançons de Joan Manuel Serrat musicades a partir dels poemes del poeta murcià.

Té alguna cosa a dir?. Per descomptat, no. Però m'enmuina una mica el to políticamente correcte. A mi m'agrada molt regalar llibres i penso que cada llibre te un, dos o molts destinataris possibles. Però uniformitzar l'obsequi delata poca imaginació, escàs afecte i voluntat de fer una cosa perquè sigui dita. També hagués estat simpàtic saber quin llibre triava Zapatero per cadascun dels seus ministres.

També m'agradaria saber que faran les senyores i senyors ministres amb el llibre: el deixaran a l'estanteria del ministeri?, se'l emportaran a casa?. El que es molt segur es que no el llegeixin. Des de aquest punt de vista potser forma mes adequat que els hi hagués regalat el cd de Serrat amb les cançons de Miguel Hernández. O les versiones que Mercedes Sosa amb Pata Negra i Maria de Medeiros han fet de "Compañero del alma" i les "Nanas de la cebolla".

Un dels drames es que els nostres polítics, al menys els que coneix-ho, no llegeixen tret dels resums de premsa, els dossiers que els hi preparen per estudiar els temes de govern. Hi ha poques excepcions. Per exemple, Miquel Iceta, encara que la ficció no entra en les seves predileccions. Ara, amb la no ficció et deixa bocabadat. A qui li agrada la novel.la es a Rodrigo Rato. Jo l'he trobat a diversos avions llegint -i per la seva cara- gaudint de novel.la històrica. Em diuen -però jo no el coneix-ho- que a José Zaragoza del PSC, també gaudeix de la narrativa. El que es un lletraferit de debò (de no ficció- es l'Antoni Fernández Teixidó, de Convergència. Penso que el Ministre d'Educació, l'Angel Gabilondo, deu llegir perquè si no no escriuria les obres que ha publicat.

Un dia vaig fer aquesta pregunta a un confident que tinc al Parlament: "Qué llegeixen els senyors diputats i diputades?". Resposta: "En general, res". I jo em pregunto: I com es possible viure sense llegir, sense anar al cinema, sense escoltar música, sense fer cua a una exposició per després quedar-te encisat amb una pintura?. Poden fer discursos a la tribuna de que els nens no llegeixen i que aixó mostra que el sistema escolar no funciona. Però ells...tampoc. Vol dir això que...?